

عنوان مقاله:

گزارش یک مورد سندرم فار

محل انتشار:

مجله پزشکی بالینی ابن سینا، دوره 20، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محمد داود محبی - استادیار گروه روانپزشکی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

امیر ادیبی - دستیار گروه روانپزشکی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

خلاصه مقاله:

مقدمه: سندرم فار، پدیده ای نادر از کلسیفیکاسیون ایدیو پاتیک هسته های قاعده ای مغز است که عمدتاً با علایم روانپزشکی مانند هذیان، توهم و افسردگی با علایم نورولوژیک حرکتی و شناختی تظاهر پیدا می کند. معمولاً بطور تصادفی در برش نگاری کامپیوتری مغز بیماران دچار اختلالات روانی تشخیص داده میشود. معرفی بیمار: بیمار مردی 35 ساله است که با تابلوی بالینی کاتاتونی و هذیان های گزند و آسیب، توهمات بینایی و شنوایی در سال 1391 در بیمارستان بهاران زاهدان بستری گردید. سابقه چند ساله ای از شروع علایم خفیف تر در زمینه استرس های متعدد خانوادگی و اجتماعی در وی وجود داشت. در معاینه روانی علاوه بر هذیان گزند، آسیب، کندی سایکوموتور، عدم برقرار یارتباط چشمی و کلامی، عاطفه کند، خلق افسرده و اختلال در خواب، اشتها و عملکرد جنسی بارز بود. آزمون بهره هوشی موید عقب ماندگی ذهنی پایین تر از نرمال و آزمون چندوجهی شخصیت مینه سوتا وجود پاتولوژی روانی با علایم اسکیزو افکتیو را مطرح می کرد. در بررسی های پاراکلینیک علیرغم آنکه کلیه اندکسهای آزمایشگاهی سرمی مانند کلسیم و فسفر در محدوده طبیعی بود، کلسیفیکاسیون گسترده و متقارن ساختمانهای مغزی گزارش گردید. نتیجه نهایی: باتوجه به شرح حال و سوابق، معاینه وضعیت روانی و ارزیابی های پاراکلینیک در این بیمار، تشخیص سندرم فار مطرح گردید و بیمار تحت درمان با داروهای الانزاپین 16 میلی گرم روزانه و سیتالوپرام 20 میلیگرم قرار گرفت. پس از هفته سوم درمان، ارتباط بیمار بهتر شده، توهمات برطرف و شدت هذیان ها کاهش یافت همچنین خلق و وضعیت شناختی بیمار بهبود نسبی پیدا کرد.

کلمات کلیدی:

اختلال اسکیزوافکتیو، سندرم فار، عقب ماندگی ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/570444>

